

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dags Anhang

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267382288/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

(c) *Bevisis, a:*
der er intet
tomt i Natu-
ren.

Saa intet, intet tomt, er nogensteds, at finde. (c)
Derfor kand ingen drik af først opstucken vønde,
Før den besvickel oc belufted er, udrinde.
En Puuster icke kand, naar den er Mund forstopped
Af sig udblæse Vind; Viin-ammen digt tilpropped
Ej fryse kand saa læt i kaalde Vintertide;
Oc gyde-kanden ej paa Sommerdag hin bliide,
Bespruder Hafven, naar tet Halsen er den lange.
Ja Vandet rende-leet imod Natuurens gange,
Kand icke lide tomt, men før i Luften springer
Af Træ- oc Kaaber-post, ret som det hafte Vinger.
Saa ilde liicht, oc saa forhadet med sin komme
Forvist af alting er, det ledig' oc det tomme.
O *Alexander* stoor, hvi lader du dig lede

(d) *Plutarch.*
libr. de tronq.
§ sœculare
animi.

Af *Anaxarcho* vild, lad af, lad af at græde. (d)
Sig ej bekymmerlig; Jeg nepp' i mine Dage
Kand vinde Verden een, oc der er meer tilbage!
O *Alexander* stolt, vind Verden først den eene,
Du, for den anden saa, tiid hafver nok at veene.
Saa er kun Verden een, oc Gud som skabte hende,
Den Gud, den samme Gud, skal ocsaa Verden ende.

[27] Skabt Himmel oc skabt Jord vel snart forgaae med alle,

(e) *Luc. XXI.*
37

Men Christus skal igien sit Ord ret aldrig kalde. (e)
Du Verden dødlig est, thi dine Lemmer mange,
Steds ryckis hen med Mact, ved Doden de afgang.
Oc al din anfang med, gjør os om enden kyndig,
Oc alting her oc der forandris idel-stundig.

(f) *Aristoteles.*
(g) *Quintilian*
essentiam.

Blif ved du vïise Græk, saa (f) Himlen rund at kalde
Det femte Væsen; (g) oc lad ickun dig befalde,
At Verden ævig er; fordi ej Mennisk-øje,
Hår hendes ophaf seer, seer enden derfor nøje.

Hår nu de *Parce* først afskaaren Liifsens tvinde,
Meent du at dødlighed i Maanen er at fiode?

(h) *2. Pet. III.*
10. 12.

Hvad gjør du af dig self? din u-begrundet Lære,
Kand ej forbiud' engang, ild Verden at fortære (h)